

Отримано: 27 вересня 2025 р.

Прорецензовано: 20 жовтня 2025 р.

Прийнято до друку: 1 листопада 2025 р.

email: markiyant2012@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6790-1426>

Researcher ID: CAF-8476-2022

DOI: [http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-27\(95\)-89-91](http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-27(95)-89-91)

Тхір М. Б. Комунікативні стратегії Дональда Трампа під час інавгураційної промови 2025 року: аналіз і реалізація. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»* : серія «Філологія» : науковий журнал. Острого : Вид-во НаУОА, 2025. Вип. 27(95). С. 89–91.

УДК: 811.111:32.019(73)

Тхір Маркіян Богданович,
кандидат філологічних наук, доцент,
Університет Короля Данила

КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ ДОНАЛЬДА ТРАМПА ПІД ЧАС ІНАВГУРАЦІЙНОЇ ПРОМОВИ 2025 РОКУ: АНАЛІЗ І РЕАЛІЗАЦІЯ

Інавгураційна промова Дональда Трампа 20 січня 2025 року є важливим комунікативним явищем, що поєднує традиційну ритуальну функцію й сучасну популістську риторичку. Ця стаття пропонує системний дискурсивний аналіз промови з акцентом на виявлення ключових комунікативних стратегій: фреймінг «криза–порятунк», поділ «ми/вони», використання повторів і триколонів, а також невербальну перформативність. Дослідження спирається на офіційну розшифровку промови (The White House, 20.01.2025) і поєднує методи фрейм-аналізу й риторичного аналізу. У текст інтегровано прямі цитати англійською із паралельним українським перекладом, що дозволяє показати, як певні мовні формули функціонують як риторичні «гачки» для аудиторії. Результати виявляють, що ефективність промови зумовлена простотою формулювань, ритмічними повтореннями і образами національного відродження, які швидко мобілізують емоційний відгук слухачів. Водночас виявлені ризики: загострення поляризації, можливість формування завищених очікувань і ерозія суспільного капіталу у довгостроковій перспективі. Практична цінність дослідження полягає в тому, що воно пропонує зрозумілі інструменти для аналізу політичних промов та рекомендації для політтехнологів, журналістів і експертів громадянського суспільства щодо пом'якшення риторичної поляризації. Робота також окреслює напрями подальших емпіричних досліджень, зокрема фокус-групи, репрезентативні опитування й лонгітюдний моніторинг відповідності промовних обіцянок політичним діям.

Ключові слова: комунікативні стратегії, Дональд Трамп, інавгураційна промова 2025, політичний дискурс, популізм, риторичний аналіз.

Markiyan Tkhir,
Doctor of Philosophy, Associate Professor,
King Danylo University

DONALD TRUMP'S COMMUNICATION STRATEGIES DURING THE 2025 PRESIDENTIAL INAUGURAL SPEECH: ANALYSIS AND IMPLEMENTATION

Donald J. Trump's inaugural address on January 20, 2025, represents both a ceremonial commencement of a presidential term and a concentrated exercise in populist persuasion. This study conducts a discourse-analytic reading of the official transcript, integrating frame analysis and rhetorical scrutiny to identify the dominant communicative strategies: the crisis–rescue frame, the construction of an “us vs. them” opposition, the systematic use of anaphora and triadic lists, and performative nonverbal cues that amplify verbal content. The analysis includes selective direct quotations (original English with Ukrainian translations) to illustrate how specific phrasings serve as rhetorical hooks that resonate with constituencies. Findings indicate that the speech's persuasive power derives from linguistic simplicity, rhythmic repetition, and evocative metaphors of national renewal – elements that rapidly mobilize affective engagement. However, the study also highlights structural risks: amplification of social polarization, creation of inflated expectations, and potential erosion of institutional trust over time if rhetorical promises are not matched by concrete institutional measures. The paper offers applied implications for political communicators, media analysts, and civic actors: namely, how to interpret, contextualize, and respond to emotionally charged inaugural rhetoric without inadvertently reinforcing polarizing frames. Methodologically, the study suggests a combined toolkit (textual coding, performative analysis, audience-response measurement) for future empirical work. Directions for follow-up research include targeted surveys across demographic groups, focus-group discourse studies, and longitudinal tracking of rhetoric-to-policy congruence to assess how inaugural rhetoric translates (or fails to translate) into durable political outcomes.

Keywords: communicative strategies, Donald Trump, inaugural address 2025, political discourse, populism, rhetorical analysis.

Вступ. Інавгураційна промова нового президента – це і політичний програмний документ, і театральний акт: у ній лідер окреслює риси своєї політики, формує образи ворога і союзника, дає символічний напрямок нації. Промова Дональда Трампа 20 січня 2025 року стала маніфестом його другого терміну: проста в мові, наполеглива в тоні, насичена метафорами відродження. Цей текст поєднує емоційні заклики з чітким набором фреймів, котрі спрямовані на мобілізацію прихильників і консолідацію «ядра» електорату. Офіційна розшифровка промови була використана як первинне джерело аналізу (The White House, 20 січня 2025).

Актуальність дослідження. Інавгураційна промова 2025 року знаменує початок другого президентського терміну Трампа й має міжнародні наслідки; її аналіз дає змогу зрозуміти механізми популістської комунікації та їхній вплив на громадську думку й зовнішню політику США.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У літературі політичного дискурсу Трампа підкреслюють його схильність до популістської, націоналістичної та конфронтаційної риторички; дослідження вказують на ключові техніки – фреймінг «народ проти еліт», гасла, повтори, персоніфікація проблем і емоційні апеляції (Lakoff; Fairclough; Mudde & Kaltwasser). Аналіз промов 2017–2024 рр. демонструє стабільність риторичних патернів Трампа: простота, повторюваність, емоційне

підсилення. Наша робота опирається на ці теоретичні підвалини й доповнює їх конкретними цитатами з промови 2025 року, показуючи, як абстрактні висновки перетворюються на текстуальні прийоми в інавгурації.

Основними цілями цієї (мета) статті є:

- Ідентифікувати ключові комунікативні стратегії, застосовані в інавгураційній промові 2025 року.
- Проаналізувати риторичні й лінгвістичні інструменти (фрейми, повтори, метафори, триколони), що підсилюють ці стратегії.
- Оцінити роль емоційних апеляцій і невербальної подачі у сприйнятті промови.
- Підготувати рекомендації для подальших емпіричних досліджень щодо впливу такої риторики на різні верстви населення.

Методологія. Дослідження базується на якісному дискурсивному аналізі офіційного тексту промови (The White House, 20.01.2025) з елементами фрейм-аналізу та риторичного аналізу. Методика включала: (1) кодування тематичних блоків (національна велич, безпека, економіка, образ ворога); (2) виявлення риторичних фігур (анафора, триколон, антитеза, метафора); (3) семантичний аналіз емоційних апеляцій; (4) допоміжний аналіз відеозапису для фіксації невербальних маркерів (жести, паузи, інтонація). Обмеження: відсутність репрезентативних опитувань у межах цієї статті – соціологічну перевірку реакцій лишаємо для майбутніх досліджень.

Виклад основного матеріалу дослідження

1. Структура промови: логіка «початок – діагноз – рішення – заклик»

Промова побудована за класичною схемою: урочистий вступ, опис проблем, оголошення масштабної програми дій і заклик до національної єдності (Fairclough, 1995). Вже на початку Трамп задає тон програмною афірмацією:

“The golden age of America begins right now.”

«Золотий вік Америки починається прямо зараз.» (Trump, 2025)

Ця афірмація функціонує як ключовий фрейм «відродження»: вона переводить слухача від діагностики занепаду до образу майбутньої величі та служить емоційним орієнтиром для подальших аргументів (Lakoff, 2004).

2. Риторичні фігури: повтори, триколони, афоризми

Повторення й паралелізм – основні прийоми посилення в промові; вони створюють ритмічну простоту й відчуття неминучості. Наприклад:

“We will be prosperous, we will be proud, we will be strong, and we will win like never before.”

«Ми будемо процвітати, ми будемо пишатися, ми будемо сильними, і ми переможемо як ніколи раніше.» (Trump, 2025)

Серія *«we will...»* діє як риторична мантра, підсилюючи очікування дії (Mudde & Kaltwasser, 2017). Інша афористична формула – ще один інструмент мотивації:

“In America, the impossible is what we do best.”

«В Америці неможливе – це те, що ми робимо найкраще.» (Trump, 2025)

Такі короткі, образні вислови легко «вкорінюються» в публічній свідомості та поширюються у ЗМІ, підвищуючи вплив повідомлення (Gorokhova & Dodar, 2024).

3. Фрейми: «ми» vs «вони», криза – порятунок, національне відродження

Центральний фрейм промови – поділ на «ми» (народ, патріоти) та «вони» (корумповані еліти, загрозливі зовнішні сили). Трамп системно відтворює картину кризи і пропонує себе як агента порятунку – типова стратегія популістської риторики (Wodak, 2015: 112). У промові це реалізується через прямі звинувачення в адрес попередньої влади та наголос на необхідності «повернення» величі: фрейм «національного відродження» впливає з проголошення «золотого віку» і слугує позитивною альтернативою до атмосфери занепаду (Trump, 2025; Lakoff, 2004).

4. Емоційні апеляції: страх, гордість, надія

Промова балансує між апеляціями до страху та до гордості. Негативні емотиви: опис загроз, корупції та «вразливості» суспільства – усе це посилює відчуття небезпеки і потребу в рішучих заходах (Mudde & Kaltwasser, 2017). Позитивні емотиви: обіцянка відродження і піднесення, що створює відчуття надії. Яскравий приклад інтегративної формули:

“We are one people, one family, and one glorious nation under God.”

«Ми – один народ, одна сім'я і одна велична нація під Богом.» (Trump, 2025)

Ця фраза синтезує апеляцію до єдності, сакралізації національної ідентичності і патріотичного пафосу (Mehrabian, 1971).

5. Невербальні маркери та перформативність

Хоча основний матеріал аналізу – текст, перформативні елементи мають вирішальне значення: інтонаційні підвищення, паузи перед ключовими тезами, жестикуляція та прямий зоровий контакт підсилюють вагу фрази і створюють враження рішучості й присутності (Mehrabian, 1971; Fairclough, 1995). У випадку Трампа паузи перед афірмацією *«The golden age...»* та енергійні жести під час триколонів добавляють імпульсу повідомленню (Trump, 2025).

Обговорення: ефективність та ризики застосованих стратегій

Ефективність. Простота формулювань і ритмічні повтори роблять промову легкодоступною для широкої аудиторії; фрейми «криза–порятунок» швидко конвертують невдоволення у підтримку пропонованих рішень (Lakoff, 2004; Mudde & Kaltwasser, 2017).

Ризики. Чітке протиставлення «ми/вони» підсилює поляризацію та звужує простір для компромісів; емоційна мобілізація за відсутності конкретних інституційних механізмів може породжувати завищені очікування і зниження довіри в довгостроковій перспективі (Wodak, 2015: 112; Fairclough, 1995). Апеляція до страху корисна для короткочасних мобілізацій, але виснажує суспільний капітал, якщо стає постійною стратегією (Mehrabian, 1971).

Висновки та перспективи подальших досліджень. У своїй інавгураційній промові від 20 січня 2025 року Дональд Трамп знову продемонстрував ту саму майстерність мовної стислості й ритмічної повторюваності, яка робить його меседжі миттєво впізнаваними та емоційно зарядженими: афоризми, триколони й анафори виконують роль ритмічних котушок, що перемотують увагу слухача в потрібному напрямку, зменшуючи запит на деталі і підвищуючи запит на дію (Trump, 2025; Lakoff, 2004). Ця простота – сила, але й водночас обмеження: вона дозволяє швидко мобілізувати електорат і сформувати

чіткий наратив «криза–порятунок», але схильна трансформувати складні політичні проблеми в бінарні схеми «ми/вони», що живлять поляризацію і звужують горизонти публічного діалогу (Wodak, 2015: 112; Mudde & Kaltwasser, 2017). Наявність сильних емоційних апеляцій – страху, обурення, гордості – показує, як риторика може одночасно об'єднувати й розділяти: вона створює спільність всередині групи, але за рахунок витіснення складної аргументації та ослаблення суспільної терпимості до інших поглядів (Fairclough, 1995; Mehrabian, 1971). Практично це означає, що риторична ефективність (швидкість впливу, поширюваність у медіапросторі) супроводжується ризиком накопичення політичного боргу – набору обіцянок і очікувань, які треба конвертувати в реальні інституційні кроки; інакше риторичний капітал перетворюється на джерело розчарування й ерозії довіри до інститутів. Тому рекомендація для відповідальних комунікаторів і політичних менеджерів – не відмовлятися від сильних образів, але супроводжувати їх прозорими механізмами реалізації: часовими орієнтирами, відповідальними інституціями, критеріями оцінки прогресу – аби поєднати енергію слова з надійністю дії. Для ЗМІ й аналітиків впливає інша, але комплементарна порада: не лише ретранслювати гасла, а й «перекладати» їх на зрозумілі публічні механізми виконання, робити фактчек і ставити питання «як саме?» замість захоплених повторів. Науково це дослідження додає емпіричну і текстуальну ілюстрацію усталених теоретичних положень про фреймінг і популістську риторику (Lakoff; Mudde & Kaltwasser), але наголошує також на необхідності подальших емпіричних перевірок: репрезентативних опитувань, фокус-груп, експериментальних студій, які розкриють, як конкретні демографічні групи інтерпретують ті чи інші вербальні формули, і наскільки промовні обіцянки перетворюються на політичні результати. Етично ж, мусимо пам'ятати: мова лідера має лікувальну або руйнівну силу – і відповідальність за її використання лежить не лише на мовцеві, а й на громадянському суспільстві, медіа та експертній спільноті, які визначають, чи підтримує риторика конструктивне оновлення, чи поглибить розколи. Отже, інавгураційна риторика Трампа – це одночасно інструмент натхнення й потенційна пастка: вона розпалює прагнення до зміни, але лише послідовне та прозоре перетворення слів у політику забезпечить, щоб «золотий вік» не залишився лише метафорою.

References:

1. Trump, D. J. (2025). Inaugural Address of Donald J. Trump, January 20, 2025 [in English]. (Офіційна розшифровка промови, The White House).
2. Wodak, R. (2015). The Politics of Fear: What Right-Wing Populist Discourses Mean. Sage Publications [in English]. (див. зокрема: с. 112).
3. Lakoff, G. (2004). Don't Think of an Elephant!: Know Your Values and Frame the Debate. Chelsea Green [in English].
4. Fairclough, N. (1995). Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language. Longman [in English].
5. Mudde, C., & Kaltwasser, C. (2017). Populism: A Very Short Introduction. Oxford University Press [in English].
6. Mehrabian, A. (1971). Silent Messages. Wadsworth [in English].
7. Горохова, І.В., & Додар, А.В. (2024). «Комунікативні стратегії у промовах Д. Трампа та К. Гарріс». Молодий вчений, № 6 (130).
8. AP News (2025). Transcript: Trump returns to presidency declaring 'the golden age of America begins right now'. Jan 20, 2025 [in English].
9. The American Presidency Project. Inaugural Addresses – Donald J. Trump (2nd Term), January 20, 2025 [in English].